

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́ція і Адміністра́ція:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНКОЮЗ (201) 451-2200

РІК ХСІІ. Ч. 175.

ДЖЕРЗІ СІТІ | НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 13-го ВЕРЕСНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 13, 1985

No. 175.

VOL. XCII.

Американські щоденники пишуть про Патріарха Йосифа

Трентон, Н. Дж. — Широкочисленні американські щоденники, "Бакс Кавіті Кур'єр Таймс" з Пенсильванії та "Трентоніан" з Нью-Джерсі помістили в дні 4-го і 6-го вересня ц.р. листа Олександра Татоміра у двох редакціях про Патріарха Йосифа, такого змісту:

"Минулого року 7-го вересня в Римі помер Глава Української Католицької Церкви Патріарх і Кардинал Йосиф Сліпий. Він був визначним учнем, блискучим священиком і Єпископом-Митрополитом.

В першу річницю смерті української католицької церкви світу та в ЗСА поминають заупокійними Літургіями й жалобними академіями свого духовного провідника. Водночас вони відзначають сумне 40-річчя знищення комуністами їхньої Церкви, яка однак і далі існує в катакомбах.

В 1945 році Митрополит Й. Сліпий, разом з іншими українськими єпископами був ув'язнений російськими комуністами. Митрополит і 11 єпископів депортували в Сибір і в концтаборах замучили їх, за винятком Й. Сліпого, що після 18 років перебування в неволі, захоплени Папи Івана XXIII і Президента Джона Кеннеді був звільнений та перевезений до Риму. Папа іменував його Кардиналом і Главою Української Католицької Церкви.

В листі до щоденника "Трентоніан" повідомлено, що окрема делегація мирян під проводом Дарі Кузика виїхала з Трентону до Риму та що 7-го вересня о год. 6:30 ввечері в українській аудиторії церкви св. Йосафата у Трентоні відбулися жалобна академія з показом документального фільму про життя Патріарха Йосифа.

"Нью Йорк Таймс" згадав про смерть д-ра В. Душника

Нью Йорк. — Щоденник "Нью Йорк Таймс" повідомив окремою новиною у числі газети з 11-го серпня ц.р. про відхід у вічність св. п. д-ра Володимира Душника, знавця східноєвропейської проблематики, редактора журналу "Юкреніан Квотерлі", співробітника щоденника "Свобода" та інших українських і американських часописів.

Газета пригадує, що д-р В. Душник написав цілий ряд статей про порушення прав людини в СРСР і був

автором кількох книжок та брошур з цієї тематики. Від 1953 до 1955 року він був директором Крайової католицької еміграційної служби в Ріо де Жанейро, Бразилія. "Нью Йорк Таймс" інформувало своїх читачів, що д-р В. Душник народився в західних областях України, прибув до ЗСА в 1935 році, студіював в Лювені і Колумбійському університеті, здобув докторат на УВУ і про залишений в жалобі дружині Марію, сина Марка, сестру Олімпію й інших членів родини.

Вересневе число журналу „Патріархат“ присвячене св. п. Патріархові

Нью Йорк. — У першу річницю смерті Патріарха Йосифа, з видавництва Управи Українського Патріархального Світового Об'єднання і Крайової Управи Українського Патріархального Товариства в ЗСА, вийшло 9-те, вересневе число журналу "Патріархат".
У редакційній колегії його є Микола Галів — головний редактор, д-р Зиновій Гіль, Василь Качмар, мгр Богдан Климовський, Ярослав Клим, Дарія Кузик, д-р Богдан Лончина, д-р Василь Маркус, д-р Михайло Марунчик, Василь Пасичник, д-р Володимир Пушкар, д-р Леонід Рудницький та проф. Лев Шанковський. Літературно-мовна редакція: Борис Берест.

Цьогомісячною тематикою журналу є статті присвячені Патріархові Йосифу, промови Блаженнішого Митрополита Любачівського та статті про нього, передруковані статті про 900-ліття християнства Русь, основоположні питання про розуміння слова "Церква", статті про 90-річчя Йосипа Гриняка перекрив із діяльності Українського Патріархального Світового Об'єднання тощо.
Річна передплата журналу — 18 доларів, а поодинокі числа — 1.50 дол. можна його набути, звернувшись на адресу: The Patriarchate, P.O. Box 11012, Philadelphia, Pa. 19141.

Першу річницю переходу св. п. Патріарха Йосифа у вічність відзначать в Нью Джерсі Днем Патріархату і врочистим концертом

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — У четвер, 5-го серпня ц.р., тут до Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та Видавництва "Свобода", загодили члени вужчого Ділового громадського комітету, створеного з метою відзначення першої річниці переходу св. п. Патріарха Йосифа у вічність — Днем Українського Патріархату, а в ньому врочистим концертом, що відбувається у неділю, 29-го вересня, о годині 4-й по полудні, в Юніон, Н. Дж., у Кін коледжі (Вілкінсон театрі) при Морріс авеню.

Під час відвідин у редакції члени вужчого Ділового комітету (зліва): І. Кононів, проф. М. Панчук та ред. В. Пасичник.

Члени цього комітету — ред. Василь Пасичник, голова, проф. Михайло Ципка, заступник та Іван Кононів, імпрезова референтка — поінформували, що офіційну частину концерту відкрив ред. В. Пасичник, святочне слово скаже проф. д-р Іван Головинський; у мистецькій частині виступить оперна співачка Марта Кульчицька-Андрук при фортепіановому супроводі, Марти Кузьми-Каннінггем на фортепіані теж буде грати піаністка Ірена Целех-Заврич, рецитатив виконає Аскольд Лозинський та ви-

тупить чоловічий хор "Прометей" з Філадельфії під батутною диригентом Михайлом Дьяковим.
Крім прибулих гостей, членів цього комітету, туди же належать: інж. Лев Колесний — секретар, Василь Гнатів — фінансовий референт, проф. Михайло Добож — заступник імпрезового референта і Федір Луцишин — референт оформлення афішів, летючок та сцені.

Як в подальшому інформували гості редакції "Свобо-

СПРАВА В. ПОЛОВЧАКА Є ПРЕДМЕТОМ ОБГОВОРЕННЯ

Чикаго. — Правники з Департаменту справедливості і Американської унії громадських свобод заставлялися, а навіть сперечалися у понеділок, 9-го вересня ц.р., чи батьки українського юнака Володимира Половчака, який не бажає повертатися до Советського Союзу, мають взагалі право змусити сина повертатися до СРСР проти його волі.

Як відомо, Володимиріві сповнилося 3-го жовтня 18 років життя і на підставі американського права він матиме право сам вирішити свою долю. Ніхто навіть не сумнівається чого хоче і до чого стремить В. Половчак, але вже загалом унія, яка в цьому випадку репрезентує батьків і советську владу, настоює на тому, щоб рішення суду про право батьків забрати сина в Україну було виконане.

Натомість речники Департаменту справедливості оспориють право Служби імміграції і натуралізації насильно передавати Половчака батькам, за якими, без сумніву, стоять советські органи безпеки, бо справа перейшла у сферу оборони престижу не так батьків Володимира, як советської системи. Асистентка генерального прокуратора Керолін В. Кул заявила під час переговорів, що з огляду на особливі обставини і

те, що В. Половчаків практично за три тижні сповнилося 18 років життя, вона вважає цей випадок дуже спірним з погляду права і гуманного відношення до одиної, яка за всяку ціну бажає залишитися в З'єднаних Штатах Америки і стати громадянином цієї країни.

Гарві Гроссман, речник унії, оспоровав таке становище К. Кул і заявив на з'їзді, що батьки Володимира все так мають право, навіть в останній хвилині приїхати до ЗСА і забрати зі собою сина, використовуючи рішення апеляційного суду. Очевидно, Гроссман категорично відкидає такий аргумент, що Половчак міг би бути заарештованим в СРСР чи висланий у поправчі табори. Він й інші представники унії відкидали також аргумент, що Департамент справедливості має право задержати процес виїзду, якщо буде таке рішення батьків.

Кореспонденти і спостерігачі, які від самого початку втечі В. Половчака слідували за цією справою, заявляють, що розмови про виїзд є тільки теоретичними міркуваннями, бо коли батьки, советські речники і загалом унія не змусила його до виїзду п'ять чи навіть шість років тому, то напередодні 18-го року життя ледве чи їм це вдасться досягти.

Вшанують св. п. президента А. Волошина

Пітерсбург, Вірджинія. — Вшанує пам'ять отця шамбеліана д-ра Августина Волошина, президента Карпат-Української Держави, в суботу, 12-го жовтня ц.р., о год. 7-й ввечора в залі

початкової школи, вул. Вестбрук 29500 у Воррені, Мінн.

Помер д-р Д. Богачевський

Мек-Лейн, Вірджинія. — У середу, 11-го вересня 1985 року, тут помер на 96-му році життя св. п. Данило Богачевський, доктор прав, колишній старшина Української Галицької Армії, правник і громадський діяч у Раві Руській, колишній голова Осередку НТШ і Академічного Товариства "Обнова" у Філадельфії, активний учасник українського кооперативного руху в Західній Україні. Товариства "Прогресив", Рідна Школа, Сільський Господар, у виховній і культурній праці.

автор багатьох статей в українській пресі і журналах в Україні і на поселеннях у вільному світі.
Св. п. Д. Богачевський народився 16-го серпня 1890 року в Манасії, Україна. Залишив в жалобі дружини Ростиславу, сина Ігоря, дочку Марію Олександрівну, дочку Марку Хомак з родини, а також родину в Україні й діаспору.

Парастас буде правитись в неділю, 15-го вересня, о год. 7-й в похоронному заведенні Насевича, при 109 Схід Тейбор вулиці у Філадельфії; похорон в понеділок, 16-го вересня, о год. 9-й рано, до церкви Благовіщення у Мелровз Парку, Па., а на цвинтар Непорочної Діви Марії у Факс Чейсі, Па.

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на собор Пресвятої Родини: Ukrainian Catholic National Shrine, 4250 Harewood Rd. N.E., Washington, D.C. 20017, де Покійний був парохіянином на протязі останніх 12 років.

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — 10-й Кур'єр УПС "Чорноморці" влаштував в дні 28-го і 29-го вересня на кортах Оселі Українського Народного Союзу Союзівці — тенісовий турнір у подвійній грі для пластунів, сеньорів і членів пластунів (30 років і старших) за передхідну чашу св. п. пл. сен. Ярослава Лучкача Ч.М. Зголошення до змагань разом із вписовим 15 доларів від дружини приймає провідник змагань пл. сен. Олександр Попович Ч.М. Писати або телефонувати треба на адресу: 251 Kingsland Terrace, South Orange, N. J. 07079, tel.: (201) 763-9331, (212) 269-6500.

Зголошення приймається тільки до 23-го вересня. Чеки виставляти на: Plast Chornomortsi.

Відбито советський наступ в Афганістані

Нью Делі, Індія. — Як повідомляють західні дипломати з індійської столиці, афганські повстанці відбили великий наступ советських і урядових військ, намагалися прорвати партизанську блокаду міста Хост, яке розташоване в 100 милях від Кабулу. Під час триденних боїв було вбито і поранено біля тисячі советських і афганських воїнів. Збито не менше трьох советських гелікоптерів і один літак. Представник повстанців у Пакистані заявив, що знищено 76 танків і бронетранспортерів.

Партизани тримають в облозі Хост, коло якого проходять шляхи їх постачання з Пакистану, з червня цього року. В серпні проти них були кинуті тисячі советських і афганських воїнів, яких підтримували сотні літаків, гелікоптерів, танків та інша військова техніка. Але наступ "захисників"

прорвати облогу Хосту не вдалося.
За словами одного дипломата в Нью Делі, хоч бої в районі Хосту тривають, советський наступ, мабуть, підходить до кінця. Афганське радіо, як завжди, повідомило про нові перемоги над партизанами, про те, що урядові війська знищили велику кількість "бандитів" і захопили багато медикаментів, зброї та боєприпасів.

Дипломати повідомили також, що за перший тиждень вересня повстанці вжили в самому Кабулі не менше 33 ракети, які вибухнули в амбасаді СРСР і в розташовані однієї з советських військових частин. Про масштаби шкоди, причиненої будинковій амбасаді, висвітлено не вдалося, а у військовій частині вибухнула пожежа, в результаті якої загинуло п'ять воїнів.

"Правда" надрукувала поему Є. Євтушенка

Москва. — Газета "Правда" надрукувала нову поему Євгенія Євтушенка. Коли б чогось не сталося.

Є. Євтушенко не вперше друкується в головній советській газеті і завжди його публікації мають "злосудний" характер. Вірші про Кубу, В'єтнам, про полі на острові Даманський, про будівельників Камської автомобільної фабрики, про Олімпійські Ігрища, про Сальвадора Альянде.

На цей раз Євтушенко, йдучи з часом, биче бюрократів, які бояться приймати самостійні рішення. Поема осуджує занепад сільського господарства, головною причиною якого Євтушенко вважає дилетантську діяльність сталінського улюбленця Трохима Лисенка. Крім того осуджуються переслідування передових напрямів в науці, таких як кібернетика і виробництво

комп'ютерів.
Кидастись в очі, що поема Євтушенка, хоч і без прямих посилок, є ілюстрацією до недавніх заяв нового советського лідера Михайла Горбачова і до спроб провести в Советському Союзі економічні реформи.

М. Горбачов, як і багато його попередників, оголосив війну бюрократизмові і байдужості і тому Євтушенко не міг залишитися осторонь від чергової кампанії.

Ні для кого уже не є секретом, що в творчості Євгенія Євтушенка славослів'я перемежуються критичними випадками. Тяжко, однак, повірити, що який критика була хоч трохи серйозною, газета "Правда" надрукувала б на своїх сторінках твір "бунтівника", за якого хоче видавати себе Євтушенко.

В АМЕРИЦІ

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, що відбулася у Пентагоні, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер сказав, що З'єднані Штати підпишуть з одним із своїх європейських союзників угоду про співробітництво у створенні оборонної системи з елементами космічного базування. Хоч К. Вайнбергер не назвав "союзника", але вважають, що ним буде Великобританія. Ця пресова конференція відбулася два дні після того, як уряд Канади оголосив, що не візьме участі в розробленні системи космічної оборони на "урядовому рівні". Канаді, однак, заявили, що приватні компанії можуть підписувати контракти з американськими з власної ініціативи.

СИН ЄЛЕНИ БОННЕР Алексієв Сєміонов зустрівся з директором відділу зв'язків Білого Дому Патріком Бюкененом, одним з дорадників Президента. Під час зустрічі, на якій була присутня також 85-річна Руф Боннер, мати Є. Боннер, мова йшла про долю академіка Андрія Сахарова та його жінки. А. Сєміонов має надію добитися при підтримці Адміністрації Р. Регена виїзду з Советського Союзу А. Сахарова та Є. Боннер.

В НЬО ЙОРКУ ПОЧАВСЯ суд над трьома членами антикастровської групи "Омега-7", яких обвинувачують у вбивстві кубинського дипломата Фелікса Гарсія-Родрігеса. Антикастровці обвинувачують також у змові з метою вбивства кубинських дипломатів, незаконного зберігання зброї, виготовлення вибухових матеріалів.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН зустрівся в Білому Домі з шістьма видатними жидівськими діячами із ЗСА, Франції, Аргентини та Австралії і обіцяв їм підняти питання про становище советських жидів під час своєї зустрічі з Михайлом Горбачовим у Женеві в листопаді цього року. Під час розмови з Президентом жидівські діячі хотіли, щоб Реген висловився за привід до приватного майже повного припинення еміграції жидів з СРСР, репресій проти відомовників і викладачів івриту та переслідувань членів Гельсінкських груп в СРСР.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ провів дослідження, яке показало, що дві третини іммігрантів, які приїхали до ЗСА за останні 50 років, це жінки і діти. "Працездатні чоловіки становлять лише одну третю всіх іммігрантів у З'єднаних Штатах", — такий результат досліджень. Це дослідження спростовує побутуючу думку, що іммігранти створюють конкуренцію на ринку праці і веде до зменшення платні, бо іммігранти готові працювати за низьку платню.

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ заарештований Річард Рамірез, якого підозрюють у 20 вбивствах і 25 згадуваннях. Десять осіб, на яких він напав і які ліжилися жиними, пізнали його. Серед них є дві жінки, чоловіків яких Р. Рамірез убив в їх власних домах. Поки не буде доказана причетність Раміреза до інших злочинів, в яких його підозрюють, його об'являють лише в цих двох вбивствах.

ВАШІНГТОН ВІДКИДАЄ "НОВІ" СОВЕТСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ

Вашінгтон. — Адміністрація президента Рональда Регена відкинула нову пропозицію советського лідера Михайла Горбачова про створення вільної від ядерної і хемічної зброї зони, яка включала б Східну і Західну Німеччину, Скандинавські країни, Італію, Бельгію й деякі менші Речник Білого Дому Леррі Спікс заявив кореспондентам, що аналогічну пропозицію "ми вже мали у програмі обговорення в Женеві, але в 1984 році Советський Союз її категорично відкидав, особливо тоді, коли вільні країни світу домагалися контролю советських заводів, які продукують хемічну зброю і хемікалії взагалі".

В тому числі президент Р. Реген вислав був навіть до Женеві віцепрезидента Джорджа Буша, який не тільки докладно з'ясував становище З'єднаних Штатів Америки до справи хемічної зброї, але навіть запропонував конкретний план абсолютної заборони продукції цієї зброї. Однак коли прийшло до обговорення контролю, советські відкидали усі західні пропозиції, правдоподібно тому, що вони взагалі не терплять жадної чужої контролю на своїй території і тому ще й досі не дійшло до жадного реального договору у справі редукції стратегічної ядерної зброї, і друге, вони не могли стерпіти того, що мирна пропозиція вийшла не від них, а від ЗСА.

Свою "мирну" пропозицію генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов висунув у розмові із західнонімецькою делегацією, а згідно одним з її провідників соціалістів Йонесом Ровом, нові збірки соціалістичних демократів і, правдоподібно, новим канцлером Західної Німеччини, якщо соціалісти виграють парламентарні вибори в 1987 році.

Пізніші розмови в Женеві в цій справі не дали жадних вислідів і так був страчений ще один рік безплідних розмов між делегаціями ЗСА і СРСР. Шойно тепер, коли Уряд ЗСА заплянував відновити продукцію хемічної уліщеної зброї, советський лідер, який взагалі дуже зручно використав західні демократичні засоби масової інформації і зустрічі із західними делегаціями, виступив з "новим" советським планом, який, на думку західних спостерігачів, вводить тільки в блуд західну опінію. Але Москва про це не дбає, бо не ї ї її основною ціллю у політиці, вносити дезорієнтацію на Заході і двома діями між західними альянсами.

Тактика советських лідерів відома Заходові і більшості офіційних урядів ставлять до неї дуже обережності. Однак проголошене М. Горбачовим шестимісячне мораторіум на продукцію ракет середнього zasięgu все таки знайшло свого слухача на Заході і ліберальні засоби масової інформації намагаються заставити західні уряди, в тому числі Адміністрацію Регена, наслідувати советський зразок "мирного поступування".

Виступ Леррі Спікса, кажучи здоровують політичні спостерігачі, був на місці і він багато вклав до обговорюваної справи.

В СВІТІ

ПРЕДСТАВНИКИ ЛІВАНСЬКИХ шіїтів зустрілись у Бейруті з речниками палестинських груп з метою відновити переговори про закінчення непотрібних і шкідливих ударів між ними, у висліді чого загинуло чимало цивільних і палестинців. Набіг Беррі, лідер однієї з найбільших шіїтських фракцій, окремо зустрівся з делегатами палестинців, які випадково побували на початку цього тижня у столиці Сирії Дамаску і відбув з ними довгу розмову. Вміжчасі ліванці-християни повідомили офіційно, що вони випрацювали спільний лівансько-сирійський план закінчення громадянської війни і закликають інші групи визнати його, як єдину покину альтернативу припинення кровопролиття в тій країні.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ Бельгії опублікувало окремий документ, у якому говориться, що Бельгія буде змушена ще більше обмежити свою участь в Північно-Атлантичному Союзі (НАТО) з огляду на економічні труднощі в країні. Міністер оборони Альфред Вревен заявив, що він має намір стягнути із Західної Німеччини принаймні 30,000 бельгійських воїнів і обмежити інші видатки. Бельгія вже раніше відмовилася від закупу американських модерних ракет типу "Пейтриот", щоб ними замінити перестарілу гарматну систему.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АМБАСАДОР до Південно-Африканської Республіки, після довгого консультування перебування у Вашингтоні, повернувся 10-го вересня ц.р. до Преторії, щоб продовжувати там свої обов'язки, які включають переговори з тамтешнім урядом про згладження ситуації напруження і заміни політики апартеїду іншою, більш людською і практичною програмою, яка включала б місцевих автохтонів різних рас. Амбасадор Герман Нікел мав декілька розмов з президентом Роналдом Регеном, державним секретарем Джорджом Шульцом, дорадником Президента у справах крайової безпеки Робертом Мек-Фарлейном та багатьма іншими офіційними особами.

ВАТАГИ МОЛОДІ в британському індустріальному місті Бірмінгемі продовжують підпалювати будинки і автомобілі в місті, грабувати чуже майно, зводити бої з поліцією. Вони обидили також камінням і пляшками міністра внутрішніх справ Дагласа Гарда, який на власні очі хотів побачити знищену частину міста і спалені будинки. Ініціаторами заколотів є чорні індійці, поселені компактною масою в тій частині, більшість їх не має роботи і живе з допомогою держави, торгую наркотиками, займається крадіжками тощо. Спостерігачі звертають увагу, що центральний уряд Великобританії матиме в найбільшій майбутньому дуже грізну проблему наладити співжиття мішаних рас по великих містах. Преса вдарилася у великій дзвін тривоги і пропонує парламенту обміркувати і прийняти окремий законопроект на підставі якого уряд міг би припинити масовий приїзд мішаного населення з колишніх англійських колоній, зокрема з Індії і Бангладешу.

ОЗБРОЄНІ ЛЮДИ, правдоподібно марксистські партизани, затримали автомобіль у якому їхала дочка президента Ель Сальвадору Хозе Наполеона Дуарте, Інес, витягнули її за волосся з автомобіля і вивезли у невідомому напрямку. Органи державної служби безпеки, поліція і військо розпочали розшук за дочкою президента, а він сам відкликав всякі зустрічі і поїздки за кордон, між іншим також до Вашингтону на зустріч з президентом Роналдом Регеном і державним секретарем Джорджом Шульцом. При скопленні Інес Дуарте напасники вбили її двох охоронців.

СВОВОДА

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Робітничі спілки в ЗСА на роздоріжжі

Одні з найбільших помилок Карла Маркса було, «певно», можливість, що робітники дістануть можливість організуватися у спілці з прамисловими підприємствами за покращання своєї долі, включено із страйком. Карл Маркс не передбачив, що у деяких ділянках важкого промислу робітники стають уділовцями підприємств, на яких працюють і їм залежати однаково, як їхнім зверненням на зрості продукції і на зрості прибутковості даного підприємства, даної фабрики. Новітнє соціальне законодавство у демократичних країнах світу створило світ праці, цілком протилежний образів, що його створив у своїй фанатичній і відірваній від життєвої дійсності уяві автор «Капіталу».

За останньою офіційною проголошеною статистикою у червні 1984 року було в Америці 87 робітничих спілків, з яких тільки вісім захищали себе до «незалежних», а всі інші належали до Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій (АФП-СІО). На кругло 226 і півмільйона населення Америки у 1980 році (останній рік перепису населення) — було кругло 114 мільйонів зареєстрованих працюючих людей. Але до світу праці в Америці належать теж дрібні купці й промисловці, власники підприємств, ціла категорія «самозайнятих» і екзекютивні урядовці. Деякі з них не мусять належати до будь-якої робітничої спілки, інші не хочуть. Все ж чотири роки тому американські робітничі спілки нараховували кругло 20 мільйонів членів. Це могутня армія. Але вона не зростає, а корчиться. І з початком цього року ця імпонуюча цифра впала до 17,400,000 осіб.

Складається на це багато причин. Найголовнішою є те, що організатори робітничих спілків в першу чергу думали про себе, а не про тих, про яких мали дбати. З того зродилося курйозне явище, що президенти деяких великих робітничих спілків отримують не менші платні, як конгресмени і сенатори (72,000 дол. річно) і навіть куди більше. Робітничі спілки розбудували велетенський бюрократичний апарат, який, очевидно, з'їдає мультимільйонні суми. Тому багато робітників каже просто: «Я не хочу працювати на дармоїдів». Далі: щоб виявити свою турботливість за долю робітників — проводять робітничих спілків проголошували страйки. Практика виявила, що страйки — обсяг зброї. Він може допомогти до схвалення з працедавцем нового колективного договору праці з вищою платнею і кращими «бенєфітами» (час відпусток, хворобові оплати, забезпечення родин і т.п.), але й може довести до банкрутства даного підприємства і страйкуючі робітники опиняться на вулиці, здані на допомогу від державної суспільної служби. Було ж так багато таких працедавців, що і число страйків в Америці значно зменшилося і робітники скромні у своїх вимогах. В останньому часі справа робітничої винагороди стала знову дуже актуальною у зв'язку з дефіцитом торговельного балансу: чужі товари заливають американський ринок, бо їхня якість не гірша, а ціна куди менша — бо робітників в Японії, в Південній Кореї, у Гонконгу, на Тайвані та у країнах Західної Європи дістає куди менше винагороду, як в Америці — тому і продукція дешевша. Це довело до такого дивного явища, як факт, що різні галузі американської продукції — текстильні, радіотелевізійні чи механічні — замовляють частини до своїх продуктів в одній із згаданих, далекосхідних країн.

Третя причина спадку членства робітничих спілків — розполітикування їхніх провідників. Президент названої вище центральної американської робітничої спілки АФП-СІО Лейн Кіркланд активний в Демократичній партії і заангажувався особисто в кампанії двох кандидатів на президентство — Джімі Картера (на другу каденцію) і Волтера Мондейла. У ході виборчої кампанії гостро і різко виступав проти Рональда Регана. В обох випадках, як відомо, ті кандидати центральні робітничі спілки ганебно програли, бо Реган переміг лавиною більшістю. Виявилося, що робітники не послушали своїх лідерів і авторитет тих робітничих лідерів страшенно підупав. Американці взагалі не люблять «тих, що програли», «лузерів», і судячи по американській пресі — в робітничих колах настав фермент, щоб позбутися розполітикованих провідників, які приносять шкоду, а не користь робітничому руху.

Навчання Карла Маркса, що рай настане на землі, як держава перейме в свої монополії руки всю продукцію і її розподіл, довело у реальній дійсності до зубожіння копійся багатих країн. Навчання Маркса, що робітники мусять провести революцію проти капіталістів стало в

Русифікаційних процесів, що проходять в СРСР не можна вийняти ні комунізмом, ні іншими «інтернаціональними» теоріями. Коріння русифікації лежить в історичних традиціях російського імперіалізму. Адже ніхто не може сказати, що навіть для совєтської політики поширення в світі «реального соціалізму» необхідно в СРСР ліквідувати національну самобутність неросійських народів, «визбавити» завойовницьку політику царизму, творити так зв. радянський народ.

Відомо, що після перемоги більшовиків в Росії, ця партія, не зважаючи на те, що до неї належало багато неросійців, великою мірою русифікованих, прагнула утворити російську комуністичну державу, що охоплювала б колишню російську царську імперію і лише під тиском національних рухів погодилася з тактичними причинами на національно-культурну автономію неросійських народів, в першу чергу України, у формі федеративних республік. Але коли виявилось, що в тих республіках проходять безпечні відосередні процеси й можливість перетворення цих республік на справжні незалежні держави, заразом після смерті Леніна, який з тактичних причин пішов на поступки національним республікам, найсильніша російська група в компартії почала генеральний наступ на національні відродження у неросійських республіках.

Саме за Сталіна почався зусильний процес привертання імперіалістичної єдності у формі русифікації, знищення національно-культурного відродження, у формі регабілітації таких будівничих імперії, як Іван Грозний, чи Петро Перший. Курс цій політиці надавали, «російські патріоти» в партії і не має жадного значення, що вони прикривали цей курс комунізмом, соціалізмом і інтернаціоналізмом. Ніхто не

М. С.

РОСІЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ ТАМ І ТУТ

Чимало росіян на еміграції вже віддали тверділи і твердили, що комуністичний режим в СРСР абсолютно творили не-росіяни. Сталін, який переміг у боротьбі за владу після смерті Леніна, був грузином, в його оточенні було чимало не-росіян. Деяко інше оцінюють роллю Сталіна так зв. російські патріоти в СРСР, які вважали його спасителем російської імперії і ставили побіч Петра I. Воно так і є насправді. В боротьбі за владу Сталін сперся саме на найсильнішу в партії російську групу, інакше навіряд чи він взагалі був би прийшов до влади. Це, що грузин і до кінця життя не знав добре російської мови, не має значення. Чимало будівничих російської імперії не були вродженими росіянами.

Саме за Сталіна почався зусильний процес привертання імперіалістичної єдності у формі русифікації, знищення національно-культурного відродження, у формі регабілітації таких будівничих імперії, як Іван Грозний, чи Петро Перший. Курс цій політиці надавали, «російські патріоти» в партії і не має жадного значення, що вони прикривали цей курс комунізмом, соціалізмом і інтернаціоналізмом. Ніхто не

заперечує, що в рамках сталінського терору згинуло й багато росіян але не можна також заперечити, що найбільшого удару зазнали неросійські народи, над якими висить загроза національного геноциду. В зв'язку з тим — твердження Солженицина чи Зюзева, що росіяни зазнали найбільших втрат слід уважати повною нісенітницею. Не існує бо «російського буржуазного націоналізму», з яким ішла боротьба, не існує для росіян загроза національного геноциду. Навпаки, росіяни є панівною нацією, творення совєтського народу є лише приспонуло для русифікації. Цей процес ретрорваріації СРСР на російську, «соціалістичну» імперію був коротко перерваний після смерті Сталіна, коли то крило російських шовіністів у партії було послаблене внаслідок де-сталінізації. Але послаблення імперії, що в той час почало було провалюватися, знову змобілізувало сили «російських патріотів» в компартії і врешті за Брежнєва вони стали знову вирішальною силою і почали вести старий сталінський курс. Їхні зусилля йдуть в тому напрямі, щоб насадивши спираючись на фальсифікації історії Київської Русі,

привернути давню «єдність» так зв. руського народу, повністю здійснити «возз'єднання» росіян, українців та білорусів в одну націю. А там ця «нація» мала б з'їсти дрібні народи СРСР.

З того часу, як комуністична ідеологія внаслідок відкриття злочинів за сталінської ери, повністю перестала бути в СРСР рушійною силою, такою силою став російський патріотизм. Він надає тон політиці Кремля, правда під ширмою старої комуністичної фразеології, і ця політика знаходить підтримку мільйонів російських шовіністів, які всюди почувують себе «герр-фольком» і з доручення Кремля керують імперією, приймаючи вірогідніші похлони, «намієні», які мусять виконувати їхні накази і русифікують свої народи. Сучасний Совєтський Союз нагадує велику театральну фарсу. Кулі цього театру — комунізм, соціалізм, інтернаціоналізм, рівність та дружба націй, а за ними скриваються русифікація, переслідування обох національних мас та культур, прагнення довести до «єдності» однієї совєтської нації. У зв'язку з тим справжнім «совєтським патріотом» є той, хто на сцені говорить, наприклад, по-українському, співає по-українському, а за сценою переходить на російську мову. Одним словом совєтська імперіяльна потьомкінська нація.

(Закінчення на стор. 4)

Віра Л. Дорожницька

У 38-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ПРИЇЗДУ ДО ЗСА МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА

ники, душпастирі Української Католицької Церкви та велика частина української інтелігенції.

Американський імміграційний уряд, дізнавшись про підбурювання документів, повідомив, що цих, що підбурював паспортів, відправлятимуть силою на їхнє правдиве місце народження. Між новоприбулими до деякої міри розпочалася паніка та неспокій.

Організація Селянської партії доручила інж. Т. Лесиків, проф. Самійловича та ще одному чоловікові (прізвища якого із-за затримки записок я не запам'ятав) зайнятися цією справою. Назначена «трійка» звернулася до Митрополита Іоана за порадою та допомогою. І він погодився негайно зробити все, що в його силах, щоб запобігти неприємним ускладненням у житті новоприбулих. Та зважившись, що йому буде важко викресити в собі «війовничий дух», щоб виграти оцю боротьбу, — Митрополит подумав, що до цієї місії треба буде призначити Архiepіскопа Мстислава — доброго дипломата, політика та борця за права людини з великим досвідом праці в польському союмі.

Сьогодні минає тридцять

років від того часу, коли Владика Мстислава спираючись на архієпископську патерію, немов воїн на свій спис, розпочав у Вашингтоні ходження від Конгресу до Білого Дому, добиваючись зустрічі із впливовими людьми, щоб поінформувати їх про трагедію цих людей, які, щоб урятувати себе й родини від певної смерті чи заслання на «родну», були змушені пофальшивувати документи, а сьогодні, — говорив інж. Митрополит — живуть у постійній тривозі перед репресіями.

Цілий рік воявав Митрополит Мстислав з Вашингтоном за долю втікачів. І ніхто інший, а лиш він довбився до того, що Конгрес видав закон, на підставі якого прощастись усім тим, хто виправить свої документи, при тому роз'яснивши еміграційному уряду причини підбурювання. З якою ж полешогою відігнали тисячі новоприбулих емігрантів. Встановлення цього закону стосувалося не лиш до українців, але й до росіян і татар та інших національностей.

Завдяки дипломатичним здібностям Митрополита Мстислава, його добре обдуманій і наполегливій пра-

ці, — сьогодні більшість із нас спокійно, не скриваючись із цим, оповідає про місце свого народження, про школи, в яких проходили їхнє навчання, про ледачі ці стежки, по яких вони ходили на першу зустріч, оповідає, снує свої спогади, які, чим більше ми старіємося, тим вони нам дорожчі.

Завдяки Митрополитові нашій, тут народженій дитині — сміливо, та гордо піднімали голову, — кажуть українською мовою, хай із англійським акцентом, що вони є українці, — українці з Києва, Полтави, Львова, самої Умані чи із Білої Церкви. Вони знають звідкіль вони походять, де їхні коріння, а це ж так важливо знати свою історію, своє вчора!

Звичайно, коли нам хтось зробить добро, а тим більше, коли врятує вашу родину від загибелі, належить йому за це віддячити. Ось і нагадає ми наближається до святкування Ювілею Тисячоріччя Хрищення України, — чи можемо зробити щось більш приємне для Митрополита Мстислава, як об'єднати всім навколо нього, святкувати цю важливу в історії всього людства подію.

Під його провідом розкажімо всім як відбулося Хрищення у нашому славному Дніпрі-Іордані, в якому немов по його хвилі, розійшлася віра Христова від Києва на північ, південь, схід та захід!

Іван Лєсько

Значне культурне досягнення

3 Парижу подають вістку, що там уже цієї осені приступають до розбудови Української Бібліотеки ім. С. Петлюри — будови додаткового двоповерхового будинку. В 1986 році ця бібліотека буде святкувати 60-річчя ювілей свого існування і необхідність поширення її приміщень є доказом росту і значення цієї важливої української інституції в діаспорі.

Бібліотека, як відомо, є сховищем книжок, в яких збережені твори людського духа. Всі науки відкривають, досягнення людського ума, серія і уява є утворювані в книжках для передавання далішим поколінням, для творення на їх основі нового для поступу культури й цивілізації. У книжках зберігається історія націй, живе історична пам'ять, без якої вони (нації) зникли б. Тому знищення національних бібліотек і їх носіїв починається, звичайно, від знищення національних бібліотек, як це сталося з українською національною бібліотекою в Києві на початку 1960 років.

Така ворожа акція накладає на українську еміграцію обов'язок зберігати скарби національної духовності, творити нові і боронити рідну культуру перед дальшими ворожими зазісаннями.

Ці завдання сповнює — поруч інших інституцій — також Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі. Її особливе значення в цьому, що вона є публічною бібліотекою, самостійною інституцією, незалежною з якимсь університетом чи музеєм — нею може користуватися ціла українська діаспора, як теж чужинці, що цього бажають.

Оснуйте цю бібліотеку задумав С. Петлюра ще в 1926 році. Переведена в дійсність ця ідея стала монументом світлої пам'яті Головного Отамана і зберігачем та пропагатором його ідей та живим пам'ятником української культури взагалі.

Уже за кільканадцять перших років свого існування ця інституція розвинулася у поважну книгозбірню. Однак показалося, що петлюрівських ідей боляться не тільки росіяни, але й німці. Ці останні, після окупації Франції в 1941 році, сконфіскували і вивезли цю бібліотеку в глибокий Удмурський ліс, де внаслідок відмови її діяльності після війни, добившись законного відшкодування. Завдяки фінансовій підтримці і книжковим даруванням українського громадянства її книжковий фонд зріс на сьогодні до понад 30,000 назв і шість тисяч дуплікатів, надалося обслуговування науковців і читачів публіки. Це найбільша книгозбірня українства в Європі; у Франції має вона статус спеціалізованої бібліотеки. Директором бібліотеки є від ряду літ сот. Петро Йосипиниш.

При книгозбірні існує також Музей особистих пам'яток Головного Отамана з цінною колекцією образів українських мистців. У її пресовому відділі зберігаються часописи і журнали з часів Української Державності 1917-1920 років та з українських земель під Польщею 1920-1939 років.

Поруч головної мети зберігання пам'яті і ідей С. Петлюри, Бібліотека служить джерелом інформації про Україну — її історію, культуру, політичні змагання і справи. Допомогає у цьому не тільки постійно поповнюваний найновішими виданнями книжковий фонд, але й унікальні архівні періоди Української Визвольної Революції, Української Дипломатичної Мисії в Парижі і згаданий уже Музей.

Цими матеріалами користуються докторанти французьких університетів — українці й чужинці, що дотепер уже дали низку праць з української тематики. За посередництвом Бібліотеки вони можуть випозичати потрібні їм книжки також в інших українських і чужинських бібліотеках Європи і ЗСА і Канади.

З 1959 року Бібліотека веде також видання діяльності пристосовану до своїх мети. Завдяки цьому дотепер появились такі книжки, як «Проблема України й Симон Петлюра» А. Дорошенка (1962), «Вічне підданство» Б. Прокоповича (1976), «Симон Петлюра» Б. Марченка — французькою мовою, (1976), «Симон Петлюра: статті, листи, документи» (1979) спільно з УВАН у ЗСА).

Деколи доводиться Управі Бібліотеки ставати в обороні доброго імені свого Патрона. Коли в 1958 році французьке телебачення поклало кампанію знеславлення світлої пам'яті Головного Отамана, Бібліотека видала франкомовну брошуру «Правда про Петлюру».

З того ж 1959 року Бібліотека видає свій інформаційний Бюлетень (47 чисел дотепер), на якому опіраються основні інформації цієї статті.

Крім цього з просторої залі Бібліотеки користуються українські установи, товариства й учні для своїх зборів, конференцій, наукових доповідей тощо.

Діяльність Бібліотеки, її постійний ріст вимагають поширення її приміщень, поповнення модерним бібліотечним апаратом, зручності факхових сил. Тисячі лежать некаталоговані у підвалі, ждуть доступу до широкої публіки.

Тому Рада Бібліотеки вже від ряду літ носилася з пляном збудування додаткового будинку на власному ґрунті, що прилягає до теперішнього будинку. Остаточно, після наполегливих заходів власності виділити у міських властей Парижу дозвіл на будову й після

м'яток Головного Отамана з цінною колекцією образів українських мистців. У її пресовому відділі зберігаються часописи і журнали з часів Української Державності 1917-1920 років та з українських земель під Польщею 1920-1939 років.

Поруч головної мети зберігання пам'яті і ідей С. Петлюри, Бібліотека служить джерелом інформації про Україну — її історію, культуру, політичні змагання і справи. Допомогає у цьому не тільки постійно поповнюваний найновішими виданнями книжковий фонд, але й унікальні архівні періоди Української Визвольної Революції, Української Дипломатичної Мисії в Парижі і згаданий уже Музей.

Цими матеріалами користуються докторанти французьких університетів — українці й чужинці, що дотепер уже дали низку праць з української тематики. За посередництвом Бібліотеки вони можуть випозичати потрібні їм книжки також в інших українських і чужинських бібліотеках Європи і ЗСА і Канади.

З 1959 року Бібліотека веде також видання діяльності пристосовану до своїх мети. Завдяки цьому дотепер появились такі книжки, як «Проблема України й Симон Петлюра» А. Дорошенка (1962), «Вічне підданство» Б. Прокоповича (1976), «Симон Петлюра» Б. Марченка — французькою мовою, (1976), «Симон Петлюра: статті, листи, документи» (1979) спільно з УВАН у ЗСА).

Деколи доводиться Управі Бібліотеки ставати в обороні доброго імені свого Патрона. Коли в 1958 році французьке телебачення поклало кампанію знеславлення світлої пам'яті Головного Отамана, Бібліотека видала франкомовну брошуру «Правда про Петлюру».

З того ж 1959 року Бібліотека видає свій інформаційний Бюлетень (47 чисел дотепер), на якому опіраються основні інформації цієї статті.

Крім цього з просторої залі Бібліотеки користуються українські установи, товариства й учні для своїх зборів, конференцій, наукових доповідей тощо.

Діяльність Бібліотеки, її постійний ріст вимагають поширення її приміщень, поповнення модерним бібліотечним апаратом, зручності факхових сил. Тисячі лежать некаталоговані у підвалі, ждуть доступу до широкої публіки.

Тому Рада Бібліотеки вже від ряду літ носилася з пляном збудування додаткового будинку на власному ґрунті, що прилягає до теперішнього будинку. Остаточно, після наполегливих заходів власності виділити у міських властей Парижу дозвіл на будову й після

м'яток Головного Отамана з цінною колекцією образів українських мистців. У її пресовому відділі зберігаються часописи і журнали з часів Української Державності 1917-1920 років та з українських земель під Польщею 1920-1939 років.

Поруч головної мети зберігання пам'яті і ідей С. Петлюри, Бібліотека служить джерелом інформації про Україну — її історію, культуру, політичні змагання і справи. Допомогає у цьому не тільки постійно поповнюваний найновішими виданнями книжковий фонд, але й унікальні архівні періоди Української Визвольної Революції, Української Дипломатичної Мисії в Парижі і згаданий уже Музей.

Цими матеріалами користуються докторанти французьких університетів — українці й чужинці, що дотепер уже дали низку праць з української тематики. За посередництвом Бібліотеки вони можуть випозичати потрібні їм книжки також в інших українських і чужинських бібліотеках Європи і ЗСА і Канади.

З 1959 року Бібліотека веде також видання діяльності пристосовану до своїх мети. Завдяки цьому дотепер появились такі книжки, як «Проблема України й Симон Петлюра» А. Дорошенка (1962), «Вічне підданство» Б. Прокоповича (1976), «Симон Петлюра» Б. Марченка — французькою мовою, (1976), «Симон Петлюра: статті, листи, документи» (1979) спільно з УВАН у ЗСА).

Деколи доводиться Управі Бібліотеки ставати в обороні доброго імені свого Патрона. Коли в 1958 році французьке телебачення поклало кампанію знеславлення світлої пам'яті Головного Отамана, Бібліотека видала франкомовну брошуру «Правда про Петлюру».

Андрій Качор

ЗМАГ ДО ДОБРА І КРАСИ НАРОДУ

III

Відбудова українського господарсько-кооперативного життя почалася з того, що зараз після появи першого кооперативного закону в Польщі, 20-го жовтня 1920 року, представники українських центральних громадських організацій, що почали відновляти свою діяльність, по кількох нарадах, обрали окрему Комісію, яка мала опрацювати організаційний план кооперативної праці. До цієї Комісії входили: д-р Степан Баран, інж. Юліан Павличковський, Іван Филипович, Денис Коренець і Сильвестер Герасимович. Ця Комісія склала 10-го грудня 1920 року ширшу громадську раду, на якій схвалено головні напрямки кооперативної праці. Для практичного переведення цих постанов треба було створити один якийсь керівний орган. І так прийшов 4-го січня 1921 року до створення Крайового Комітету Організації Кооператив (скорочена назва ККОК), до якого входили представники «Просвіти», «Сільського Господаря», Крайового Союзу Ревізіонного, Крайового Союзу Господарсько-Торговельних Спілків, Крайового Союзу для Хову і Збегу Худоби і Крайового Молодарсько-

На чолі цього нового кооперативного руху і молодого громадського активу стає інж. Юліан Павличковський, молодий інженер-агроном, який бачив, як з попелів волюно, з вострих нирок плідності голову нова українська людина-громадянин, що вміє — не затрачуючи нічого із своїх особистостей — поглибити зміст свого життя працею для громади, що вміє навіть сірій праці будувати... надати прикмети творчості, що вміє у солідарному змаганні

до правди, добра і краси».

Виконним органом для ККОК став відразу Крайовий Союз Ревізіонний, а інші центральні організації зобов'язали йому морально і матеріально допомагати.

У 1922 році ККОК фактично перестав існувати, бо Ревізіонний Союз вже був настільки сильним, що міг усунути організаційного та ідейно-провідного характеру, перебрати на себе.

Рівночасно з ініціативи місцевих провідників, або з ініціативи Ревізіонного Союзу почали творитися Повітові та Окружні Кооперативні Союзи по різних містах Галичини і Волині. З кінцем 1922 року такі Союзи вже діяли в Заболотіві, Станіславіві, Стрию, Дрогобичі, Рудках, Сокалі і Жовкві. Відтак, у 1923-24 рр. організовано такі Союзи в Копичинцях, Чорткові, Коломиї, Городищі, Рогатині, Підгайцях, Тернополі, Зборіві, Скалаті, а далі в Бродях, Калущі, Боршевці, Золочеві, Самборі, Турці, Снятині, Сяноці, і Скалаті і по інших містах Галичини, а також в Острозі, Крем'янці, Дубні, Ковлі і Луцьку на Волині.

Рівночасно, в тому самому часі, оформлюють і реорганізують свою працю центральні крайові кооперативні союзи: «Народна Торговля», «Центросоюз», «Центробанк», «Маслосоюз», а також «Сільський Господар», що дуже помагає у розбудові кооперації, зокрема по селах Галичини.

У своєму першому друкованому повсякденному звіті, на день 31-го грудня 1925 року Ревізіонний Союз Українських Кооператив (це нова назва Крайового Союзу Ревізіонного) подає докладний перелік своїх та союзних кооператив праці. З того звіту знаємо, що 25-го березня 1925 року відбулися Загальні Збори РСУК у Львові і на цих зборах обрано новий провід цієї установи, а саме: інж. Юліан Павличковський, голова Ради, а членами ради були: Остап Луцький (репрезентант Стрийщини), Дмитро Ладика (Тернопіль), д-р Михайло Волошин (представник «Центробанку»), Емануїл Павлюк (ПСК Стрий), Денис Коренець (Сильвестер Герасимович (представники «Центросоюзу»), д-р Богдан Чайковський (Сокаль), Михайло Шахнович (Бібрка), Іван Пашкевич (Коломия), інж. Олександр Дяків (Станіславів), Михайло Матчак («Червона Калина», Львів), Максим Чучий (Волинь).

У бюрі РСУК працювало вже 28 осіб: дир. І. Филипович,

14 ревізорів і 13 службовиків, в тому редактор «Господарсько-Кооперативного Часопису». РСУК тоді обслушував вже 1,029 кооператив, а саме: шість крайових центрів, 26 Повітових Союзів Кооператив (ПСК), і 997 низових кооператив різного типу.

Це був час, коли українська кооперація, наче лавина, захоплювала чимраз ширші кола громадянства та почала перебирати господарське життя на західноукраїнських землях у свої руки. Час перших експериментів проминув і треба було закінчити організаційний процес низових і повітових кооперативних станиць та внести певний новий плян у роботу центральних союзів.

Щоб ці справи упорядкувати, Рада РСУК, під проводом Ю. Павличковського, підготувала ще одну змуну статуту, реорганізуючи з початком 1928 року працю РСУК, а саме: на місце одного директора, що ним спершу був Омелян Сасвич, а пізніше Іван Филипович, впроваджені тричленну Дирекцію, розділюючи працю в РСУК на різні відділи. Нову Дирекцію РСУК обрано в такому складі: Остап Луцький — начальний

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дзвінком.

Адреса у Мангеттені: 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: 105 37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

ДОПОМОЖІМО ЗАКІНЧИТИ ВИДАННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА НТШ!

У місяцях вересні, жовтні, листопаді і грудні 1985 року відбудуться такі зустрічі українського суспільства з представниками

РЕДАКЦІЇ І ВИДАВНИЦТВА ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА І ТАКОЖ УПРАВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПАТРОНАТУ НТШ-Сарсель у Торонто:

субота, 28-го вересня, НІО ЙОРК, ЗСА;
неділя, 29-го вересня, ЧИКАГО, ЗСА;
субота, 5-го жовтня, ФІЛАДЕЛФІЯ, ЗСА;
неділя, 6-го жовтня, Торонто, Канада;
п'ятниця, 11-го жовтня, Едмонтон, Канада;
неділя, 13-го жовтня, Вінніпег, Канада;
субота, 19-го жовтня, Клівленд, ЗСА;
неділя, 20-го жовтня, Дітройт, ЗСА;
субота, 26-го жовтня, Балтимор, ЗСА;
неділя, 27-го жовтня, Вашингтон, ЗСА;
субота, 2-го листопада, Оттава, Канада;
неділя, 3-го листопада, Баффало, ЗСА;
субота, 9-го листопада, Тангер Бей, Канада;
неділя, 10-го листопада, Ванкувер, Канада;
субота, 16-го листопада, Ст. Франсиско, ЗСА;
неділя, 17-го листопада, Лос Анджелес, ЗСА;
четвер, 28-го листопада, Камберла, Австралія;
субота, 30-го листопада, Сідней, Австралія;
неділя, 1-го грудня, Брісбен, Австралія;
субота, 7-го грудня, Мелбурн, Австралія;
неділя, 8-го грудня, Аделаїда, Австралія;
субота, 14-го грудня, Перт, Австралія;
неділя, 15-го грудня, Нортгем, Австралія

Просимо всі товариства і організації у вище названих місцевостях не влаштувати в поданих днях ніяких своїх імпрез.

Тому, що „Енциклопедія Українознавства” і її похідні англомовні видання: „Ukraine, a Concise Encyclopedia” і „Encyclopaedia of Ukraine” ВИЗНАНІ як найважливіші твори диспори, що служать вільному світові і служитимуть Вірній Україні, ВАША допомога, це почесний обов'язок кожного з нас. Чи ВИ його вже виконали? Якщо ні — просимо вичливі, зробіть це ще сьогодні

УПРАВА ЦЕНТРАЛЬНОГО ПАТРОНАТУ НТШ-Сарсель у Торонто

Адреса: Patronat NTSh
16 Bracondale Hill Rd., Toronto, Ont., M6G 3P4, Canada
Tel. (416) 656-5822
Foundation of Friends of the Encyclopaedia of Ukraine, Inc.
6 Nebraska Dr.
Matawan, N.J. 07747
Tel. (201) 583-8035

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Праз із виповненням вирізок цього заклику. Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість _____ місто _____ поштовий код _____

Українська молодь в поклоні Пренепорочній Діві Марії в Люрді

Група українських студентів з Америки під базилікою Вервиці 29-го липня ц.р. відвідувала Люрд. У першому ряду: проф. П. Гой, о. Василь Прийма та гість-паламник о. Богдан Скаквіч.

„Молодь — це цвіт народу”, „Молодь — це наша надія і майбутнє”, „Молодь — це краса нації, її гордість і слава”, „Дорогу для молодих”, „Ось такі взнеслі та захоплюючи кліч можна прочитати на видному місці у королівстві Марійних прощ у Люрді. Ці кліч — це дійсний слід того, що численні молоді люди — молоді серця відвідують українське місце у Люрді, щоб скрикнути себе у вірі, щоб користати з благословення із висот, йдуть до джерела чудодійної Гротти зачерпнути живої води — ласки Божої та наблизитись до Бога.

Празник Успення Пренепорочної Диви Марії, 15-го серпня, — це є незначне іспит зрілості християнської молоді у Франції. Тисячі ряди дівчат і хлопців співають до Люрду разом зі своїми вчителями, світськими і духовними, щоб взяти участь у торжественних виявах для прослави Люрдської Пани: вони йдуть вечором зі запаленими свічками у поході, а по полудні беруть теж участь у процесійному поході хворих. Для молоді резервуються місця наковоло вітара з Евхаристічним Христом. Коли список благословить хворих, всіх паламників, особливою увагою наділяє молодь, благословляючи її.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

о. Василь Прийма

18-ий Курінь УСП-ок „Шостокрил”

має шану запросити Вас на

ВІДЗНАЧЕННЯ СВОГО 25-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

БЕНКЕТ І ЗАБАВА

відбудуться

в суботу, 28-го вересня 1985 року

Початок: бенкету о год. 8 веч.; забави о год. 10 веч.

Ramada Inn, East Hanover, N.J.

Гратиме оркестра „Іскра”

В програмі: призначення УПС „Шостокрил”

Вступ \$25.00 від особи за бенкет і забаву,

за забаву \$7.00, \$10.00 при дверях

Столи замовляти в Дарки Бакалець-Ковалівської,

(201) 794-8731

Українсько — литовська зустріч у Філадельфії

У середу, 28-го серпня, відбулася зустріч Української Ліги Проти Знеславлення та Проводу Ради Представників Центральних Організацій з Антоном Мазейка, президентом Коаліції для конституційної справедливості і безпеки, яка має свій осідок у Каліфорнії.

ККСБ постала як реакція проти намагань Москви і її американських спомогачів знеславити східноєвропейські, протикомуністичні етнічні групи як „нацистів”, „воєнних злочинців”, „гітлерівських колаборантів” тощо. ККСБ постала у січні ц.р., очолює її інж. А. Мазейка, американець литовського походження, що його діди прибули до ЗСА ще на початку цього століття.

ККСБ виступає проти Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) із соціальними судовими властями, що у практиці означає співпрацю з КГБ. Ця організація протестує проти цього, що совісти, які були союзниками нацистів у роках 1939-41, які упродовж десятиліть і тепер ще гноблять мільйони своїх горожан-невільників, є сьогодні партнером ОСІ у судовому переслідуванні американських громадян.

ККСБ бореться за збереження конституційних прав натуралізованих громадян, а зокрема за право оскарження до судової розправи перед лавами присяжних та за право оскарження, які не мають фінансових засобів на оборону від Уряду. Кошти правної оборони оскарженого в „коллаборації з нацистами” можуть сягати до 750,000 дол. і більше. Не значить, що оскаржений, який не є мільйонером, не має змоги боронитися. Навіть якщо б оскаржений виграв, величезні кошти, які він видав на оборону, не будуть йому звернені.

А Мазейка сказав, що його організація стремить до цього, щоб Конгрес ЗСА перерізав діяльність ОСІ, слідство ломання тим бюром прав американських горожан і щоб Конгрес увів відповідні зміни у т.зв. „Гольцман поправку” з 1978 року до імміграційного закону.

За короткий час свого існування ККСБ була апробована 20 американськими етнічними і загальноамериканськими організаціями.

Значне...

(Закінчення зі стор. 2)

зібрання початкових фондів приступити до праці вже цієї осені, як згадано на вступі. Відрадно, що між першими жертводавцями найшлися мешканці з 20,000 (Александр Сомко), п'ять і кілька тисячами доларів. А в тім кошти будови доволі високі, однак, як хтось казав „війну й культуру не можна робити без грошей”. Зрештою — кожне культурне надбання української диспори скріплює її духовний зв'язок. Чи то буде розбудова церков, фундування наукових інституцій і музеїв, допомога сиротинцям — все це впливає нове життя в українську еміграційну спільноту та зберігає перед ударами асиміляційних хвиль.

Вступайте

в члени

УНСоюзу!

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, відповідаючи на заклики совєтського лідера Михайла Горбачова і його використання західних засобів масової інформації для поширення совєтської антизахідної пропаганди, заявив, що „збереження нашої свободи і незалежності не залежить від голосної кампанії в пресі чи бажання зберегти мир у світі, а від готовності ЗСА і західного світу та бажання оборонити всіма засобами цю свободу”.

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Дорогого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНІ

бл. п.

МИКОЛИ СТРУКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві:

св. Миколая у Пассейку, Н. Дж., 17-го вересня 1985 р., о год. 6:15 ранку

та у церкві св. Покрови в Парма, Огайо.

Дружина МАРІЯ СТРУК з родиною

Український Інститут Америки в Нью Йорку, Н. Й.

ділитися сумною вісткою зі своїми

Членами і Українською Громадою,

що у четвер, 5-го вересня 1985 р.

відійшов у Вічність

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР ДУШНИК

активний член Унітиту і чинний публіцист редактор

і автор багатьох праць з етнічних суспільно-політичних

Опечаленим Дружині, Синові і Родині висловлюємо наші

глибокі співчуття.

Дирекція УІА

У глибокому смутку повідомляємо Членство Українського Конгресового Комітету

Амери́ки й Українську Громаду у ЗСА,

що 5-го вересня 1985 р. відійшов у Вічність, після важкої недуги, на 77-му році життя,

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР ДУШНИК

член Крайової Екзекутив і редактор видань УКА, зокрема англомовного журналу

„Український Квартальник”.

Із смертю д-ра Володимира Душника українська спільнота втратила видатного журналіста і суспільно-політичного діяча, який усі свої сили і знання присвятив праці для свого народу, а Український Конгресовий Комітет Америки втратив відданого члена та ідейного співробітника і громадського діяча, який вірно служив українській національній справі.

Тілінні Останки бл. п. д-ра Володимира Душника поховано 9-го вересня 1985 р. на цвинтарі у Гемптонбургу, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Крайова Екзекутива УКА

Данило Богачевський

ДОКТОР ПРАВ,

кол. старшина Української Галицької Армії, учасник війни за незалежність України 1917-

1921 р. р., кол. правник і громадський діяч у Раві Руській, кол. голова Осередку НТШ і Академічного Товариства Обнова у Філадельфії, Па.,

заснував у Бозі 11-го вересня 1985 року на 96-му році життя у МкЛейн, Вірджинія

(1802 Rupert Street, McLean, VA 22101)

РОСТИСЛАВА БОГАЧЕВСЬКА, дружина

ІГОР БОГАЧЕВСЬКИЙ, син

МАРІЯ ОДЕЖИНСЬКА, донька

МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК, донька з родинами

Родичі в Україні і в діаспорі

ПАРАСТАС — в неділю, 15-го вересня 1985 р., о 7-й год. у Nasevych Funeral Home,

109 E. Tabor Rd., Philadelphia, PA. 19120

ПОХОРОН — в понеділок, 16-го вересня 1985 р., о 9-й год. ранку, з похоронного за-

ведення до церкви Благовіщення у Мелроуз Парк, ПА. І на цвинтар Пренепорочної Диви Марії

у Фокс Чейс, ПА.

Згідно з бажанням Покійного, замість квітів на могилу, були б влучні пожертви на Собор

Пресвятої Родини (Ukrainian Catholic National Shrine, 4250 Harewood Rd. N.E., Washington,

DC 20017), де Покійний був парафіянином на протязі останніх 12 років.

Нема то як на Союзівці!

Освіта
Українського
Народного
Союзу

в Кетсипських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вибір Міс Союзівки 1986 р.

Субота, 14-го вересня 1985 року

8:30 веч.

КОНЦЕРТ. Гуцульський Ансамбль ЧЕРЕМОШ, Філадельфія, Па.

10:00 год. веч.

ЗАБАВА. Оркестра

„ТЕМПО”

ЗАПРОШЕНЕВІЙ

ТЕНІСОВИЙ

ТУРНІР УНС

СУБОТА 14-го

І НЕДІЛЯ 15-го

Конферансьє: РОМАН ЛУПАНЬ

SOYUZIVKA, UNA ESTATE, Foordemoore Road, KERHONKSON N.Y. 12446 (914) 626-5641

Першу...

(Закінчення зі стор. 1)

випадовується св. п. Патріарха, тому що це ввійшло у звичай, традицію, в цей спосіб відзначувати пропам'ятні великі річниця. А названо цей день — "Днем Українського Патріархату", бо св. п. Патріарх Йосиф справу патріархату вважав найважливішою справою української католицької діаспори, цілю якої є єдність Української Церкви і народу, що було й постійним кличем Патріарха. Тим більше цей клич був на потребу добра вірних, що дехто з-посеред українців намагався поширювати концепцію відмежування Церкви від народу. А потім голова цього комітету сказав, що "з уваги на важливість справи патріархату і закликів Патріарха у "Завіщанні" та із цього, щоб ми не забували і не відірвалися від патріархату треба, щоб хоча один день в році ціла українська діаспора відзначувала ці ідеї, оживляла їх та усвідомлювала інших про їхню користь для нашого народу".

Цей День Патріархату назначений на те, — говорив ред. В. Пасічник, — щоб ніколи не переривати, а навпаки, щоб продовжувати ідею патріархату, щоб вона безперервно існувала, та щоб її співкувати так, як ми продовжуємо кожного сінця світлу традицію відзначувати День Державності. Цю мою думку підтримали Українське Патріархальне Товариство у ЗСА і своїми резолюціями на з'їзді Українське Патріархальне Світове Об'єднання".

Описав ред. В. Пасічник, який, що концерт відбувається за благословенням і побажанням успіху двох Владик — Глави Церкви Патріарха і Кардинала Мислослав-Івана Любачівського та філадельфійського Митрополита Стефана Суклика. Патріарх Мислослав, мовив ред. В. Пасічник, заявив прилюдно, що він

працюватиме разом з Папою Іваном Павлом II за визнання українського патріархату та закликів вірних молитися за український патріархат.

Вкінці ред. В. Пасічник висловив сподівання, що в День Українського Патріархату згуртується якнайбільше мирян, тому що це буде не лише "ще одна чергова імпреза", а подія, яка пригадає зібраним вірним ще більш наповненим і посилено працювати над завершенням патріархату, цим самим продовжуючи ідеї вельми ПУК Церкви Патріарха Йосифа. "У День Українського Патріархату, — говорив ред. В. Пасічник, — не лише величаво вшануємо великого Отця Церкви і вірного сина України — незабутнього нашого Патріарха в першу річницю його переходу у вічність, але й рівночасно поновимо і зміцнимо свідомість українського Божого народу відносно потреби безперервної дії для закріплення патріархату в нашій Церкві та для його визнання Вселенською Церквою. До цієї ж дії закликає наш Духовний Батько у своєму "Завіщанні", який усе своє життя бажав об'єднати своїх вірних під одним великим знаменом: "Патріархат — це єдність Церкви, це єдність народу".

Відходячи з редакції, гості ще поінформували, що для історичного учинення Комітет запланував видати пропам'ятну збірку п.н. "День Українського Патріархату — вінець Патріархату Йосифові від українців світу Нью-Джерсі". У цій збірці, крім текстів і світлин поміщені будуть імена і прізвища її спонсорів: осіб, родин, організацій, інституцій.

Члени Комітету теж подали інструкції куди зайти до цього місця, де відбувається концерт.

Українська Церква та побожні співи в ній

Традиція, що нею плекався церковний спів щільними століттями в Українській Церкві поступово занепадає.

Більше та прикро робиться, що на церковний спів саме тепер звертається мало уваги. Церква чомусь наголосилася т.зв. читанні або тихих Богослужень. Англіська мова стає панівною в нашій Церкві, яку позбавляється її найважливішого чинника, що ним є спів і тому вона втрачає українське обличчя. Робиться це з вірою, що англійська мова врятує нас від обряд. На жаль, ми самі втрачаємо християнський дух, стаємо інертними, разом зі своїми дітьми, до наших прагматичних святих.

Якраз сьогодні, після багатьох літ, треба пригадати нам пересторогу сл. п. Митрополита Амвросія, який під час візиту в парафію сказав такі пам'ятні слова: "Куди ж ви мандруєте, залишаючи свою рідну Церкву та школи? Ви відходите від негріва? Чому ви, на вір італійців, чи ірландців, не творите заборона в околиці своєї Церкви та школи? Чому ви не керуєтеся добром цілої громади, але своїм власним? Воно не вийде вам на добро, бо вже скоро переконаетесь про свою помилку. Вона буде лізти вам боком. В українській Церкві хай панує український дух. Хай діти ваші вчать української мови. Заховуйте разом з ними рідні звичаї та обичаї. Це ж наша рідна традиція, бережна століттями, окроплена кров'ю та слезами народу нашого". Слова правди, що їх широким сл. п. Митрополит Амвросій, прийнято громадянство, як певного роду докір, і вони зустрілися з різкою критикою, мовляв, як може Митрополит щось подібного говорити? І що бачите сьогодні? Вони справджуються на сто відсотків, ми — далі в пошуванні вигідного і безпечного місця.

Церква та школи порожніють, до них вкрадається щораз то більше англійська мова. В майбутньому Українська Церква залишиться українською тільки в теорії.

Не так давно були заклинки в українській пресі та в різних публікаціях, мовляв, рятуймо нашу рідну Церкву та обряд.

Для нас, українців, традиція є близька і рідна своєю мовою, якою відправляється Богослуження, і співом. Пригадаймо часи, от хоча б XIX ст. — за часів св. п. єпископа Снігурського, де на церковні співи класові великий наголос. В тому часі в Перемишлі, Західній Україні, при катедральному храмі була навіть музична школа, де під наглядом фахових учителів вишколювалися молоді співаки, ба й композитори. Традиція доброго хорового, церковного співу переходила цілі покоління, спів розвивався стихійно. Про музичальність та співучість українців писали в своїх творах багато подорожників по Україні, називаючи їх "співуча Україна".

Вся Україна така музичальна, що навіть залізничні робітники, що досліджують колеса вагонів на станціях, відзвонюють по колесах цілі мелодії. Так висловлювався про українські співи чеський дослідник слов'янських народних пісень Людвіг Куба.

Церква наші втримувала фахових диригентів, а громада, зі свого боку, допомагала їм. Ціле Богослуження обставлялося якимось співочим комфортом, дбаючи про величність та містичність цілість. Настрий церковних співів в інтерпретації доброго хору і та величність якась внутрішньо-душевна задоволення.

Людина забувала про всі турботи щоденного життя, а віднаходила спокій та рівновагу духу. І, здається, найзавзятіший атеїст став безсильним, бо неможливо заперечити, що наше чуттєве переконання до якогось мистецького вияву на-

сто є незалежне від інтелектуального переконання, і навпаки, не все, що ми пояснюємо собі розумом, промовляє до нашого почуття.

Традиція гарного церковного співу підпала, переслідувана більшовицько-комуністичною владою. Однак, навіть після незлічених арештів та жорстоких переслідувань духовенства та вірних, традиція продовжує своє життя. Сьогодні, там, де "про форму" дозволяють молитися, церкви переповнені, а також і тому, що там гарно співають.

Коліс, після кожного Богослуження духовні разом з вірними наволокшах молилися за Україну. І в той момент, під враження гарного співу, вірні мимоволі ставали частинною цієї єдності, мимоволі разом з іншими висловлювали думку до Бога, а в очі із зворушення сріблилися слези радості. Сьогодні співи в наших церквах у порівнянні з тим, що було, є тільки неадекватним відгуком церковного співочого мистецтва. Духовні відносяться до співу байдуже. А де ж, як не в церкві збираються найширші кола нашого громадянства? Церква має стати тим осередком, де добрий спів, з користю для релігійних почуттів, міг би також виховувати і музичний смак цієї суспільності. На поселеннях збереглися тисячі гарних урочистих творів. Є і кілька талановитих композиторів, про них належить писати, а їхню композиторську творчість, відповідно до високого рівня мистецької їх вартості, за всяку ціну видати, головне тепер, в навічній Тисячолітній Християнської Русі-Україні.

Релігійна творчість Артема Веделя, одного з наших класиків, що його ім'я стоїть побіч Березовського та Бортнянського, чекає, щоб побачити денне світло. Веделю, як знаємо писав включно твори релігійного змісту. Цілість творчості композитора, зібрана та упорядкована нашим молодим талановитим композитором Ігорем Соневичем, чекає на жертовних "жирів та благодателів". Поважний це здобуток, якому в рідній Україні світла Божого не бачити. Його належить видати тут, у вільному світі, з нагоди святкування Тисячоліття Хрищення.

Історія української церковної музики ще не написана. Та треба вірити, що знайдеться між нами добрі і шляхетні серця, які допоможуть нашим дослідникам зреалізувати це велике і гідне діло.

На еміграції спроби видання поволі наближаються, за словами Олександра Костюка, до завершення, але і брак джерельних матеріалів відбивається на повноті змісту розвідок, а головним чином, матеріальний стан авторів не дозволяє їм видати своїх творів друком і на власний кош.

Так приблизно представляється цей незарядний стан видавничий, якому ми всі, кому дорога справа церковної музики, мусимо піти назустріч.

Рятуймо обличчя Української Церкви у вільному світі. Рятуймо українську словотвірну мову, що нею молилися і нею прославляємо свого Творця в наших Богослуженнях. Рятуймо український рідний обряд, не тільки в ЗСА, але по всьому світу, бо Церква і рідна мова в ній стане лучником, що зберігає нас від упадку і, що важливо, від денационалізації.

Хай слова молитви, літургійних прошень — "Господи помилуй", "Господи, ласкає нас в одно, в кожній українській Церкві, де тільки дише українське серце. Це не тільки наші, але й бажання Святіших Отців — Пап, що закликають нас берегти свої святоточі, Церкву, мову, чистоту обряду, рідні звичаї. Тому бережімо і зберігаймо їх, бо це наш святий обов'язок перед Богом та і нашою історією.

Михайло Добос

Тисячоліття Хрищення і КУМ

Звертаємо увагу всім заінтересованим та виконавцям програми, святкування Тисячоліття Хрищення України, що Маріяна бібліотека Міжнародного Інституту Марійних дослідів у Дейтоні, Огайо, має особливу увагу й можливість навколо потикульного престолу, головню під час бжучої каденції.

З уваги на небуденно позитивну ситуацію створення при МІМД Колекції Української Маріани, слід використати цю нагоду для додаткового посилення програми в ім'я наших загальних цілей, репрезентації, популяризації й наукової інформації. Витворюється тут новий настрій екуменізму, головню уваги до Східних Церков, їхньої Маріології в літургії, теології, психології, іконографії. І саме тут відкривається світла нагода для науковців нашої Православної Церкви нарівні з Католицькою.

Поруч з нагодою публікації дотичних тем, заінтересованим обставинами для організування курсів, з'їзду референтів, зокрема під час літнього семестру МІМД в Дейтоні.

Галина Николішин

Російський...

(Закінчення зі стор. 2)

Дехто серед українців на еміграції покладає надії на зміни національної політики Горбачова. Це наївні надії. Горбачов — такий же сам, "російський патріот", як і всі інші кремлівські правителі (в тому і яничари). Він в Києві "помілково" СССР назвав Росією. Російсько-імперіальний курс твердо продовжується, далі хоч би вже тому, що це єдино реальний курс, він бо лише може втримати в цілості союський імперію. За ним стоїть велика більшість, великого російського народу". В тому і велика частина його, що живе на еміграції. Такий російський демократ як А. Сінявський стверджує, що найсильнішою групою серед російської нової еміграції є "антикомуністична" група російських, "православних автократів" на чолі з Солженіцином. А до них долаються староміраційна група росіян з НТС, які за всяку ціну також хочуть втримати в цілості імперію, перетворивши її на якийсь ніби коммунізм. Знаючи, що демократія, найбільший ворог імперії, всі ці більше чи менше явні чи прикриті "демократичні" фразеологією єдиноділними — є за тим, щоб в майбутній "вільній" Росії заіндувала автократична влада. Одним словом, на місце союського тоталітаризму має запанувати російський автократизм з православ'ям замість комунізму.

Загально стверджують, що найсильнішою політичною групою в СССР є так зв. "російська партія". Насправді, це не партія, а політич-

на течія, що у всяких відмінках проникає як в компартію, так і в усі прошарки російського народу, насамперед серед тих, хто так чи інакше пов'язаний з союським ладом. Представники цієї "російської партії", чи докладніше кажучи, її симпатиків, на практиці в СССР при владі. "Опозиційну" до них частину становлять ті симпатиків "російської партії", які повністю одобрюють сучасну союську систему, вважаючи, що вона єдино здатна втримати імперію, одобрюють навіть органи КГБ, лише на місце збанкрутованого комунізму хотіли б ввести православ'я і під його гаслами "спасати" світ.

У руках цієї "російської партії", тих "російських патріотів" і спочиває вся влада в СССР. Саме вони є успішніші, ніж за Сталіна проводять курс русифікації, знаючи, що будь-який інший, ліберальний в національній політиці курс приведе до розпаду імперії. Як ми вже казали, курс русифікації спрямований насамперед проти національної самобутності українців та білорусів, бо це стрижні імперії. Сучасний "розквіт" культури в Білорусі і в Україні подуманий як тимчасовий.

Згодом має прийти до ліквідації усіх виявів національної культури, як це вже на практиці сталося в галузі науки і техніки. Немає жадного сумніву, що з цими процесами в СССР симпатизують, їх підтримує, більшість російської еміграції, яка безумовно є також частиною "російської партії".

ВИСТАВКА О. СИДОРА

Чикаго. — У п'ятницю, 20-го вересня ц.р., тут в Українському Інституті Модерного Мистецтва при 2320 Захід Чикаго авеню, тел. (312) 227-5522, розпочнеться виставка нових праць мистця Олега Сидора, яка триватиме до 2-го листопада, яку можна буде оглянути від вітківки до неділі від 2-ої до 4-ої години по полудні. Влаштування імпрез Інститут за вдячу допомоги стейтвової міської радам мистецтва стейту Ілліной. Відкриття триватиме від гол. 7-10-ої вечора.

КОПИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
15-го ВЕРЕСНЯ 1985 р.

Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Христеліа 76-й Вїдл., о год. 10:30 ранку в залі української католицької церкви при Санфорд Авеню. Проситись членів прийти та вірвати залеглі вкладки. Вкладки можна платити чеками і посилати прямо до Відділу. — В. Борський, предс., Т. Клебан, касир, Юлія Демчук, фін. секр.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Ів. Франка 334-й Вїдл., о год. 12:30 по пол. в домі фінансового секретаря при 3324 Торрінгтон вул. в Пармі, Огайо. Проситись членів прийти і вірвати залеглі вкладки. — Б. Задорський, рек. секр.

Іван Кедрин
ЖИТТЯ — ПОДІ
— ЛЮДИ
СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ
Ціна: \$21.25 з пересилкою
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвового податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНДРІЙ Г. ОЛСЕН, член УНС Вїдл. 270-го в Джерзі Сїті, Н. Дж., номер 4-го травня 1985 року на 63-му році життя. Нар. 6-го листопада 1921 року в Джерзі Сїті, Н. Дж. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Лізу, сестру Юлію Домеллі і сестринку Томаса Емерлі. Похорон відбувся в Джерзі Сїті, Н. Дж. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

Секретар

ІВАН БАРАН, член УНС Вїдл. 88-го в Кергонскі, Н. І., номер 28-го травня 1985 року на 85-му році життя. Нар. 1900 року в селі Пенівіц, Україна. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Євгенію, сина Вїлліама з дружиною Доротеєю, доньку Ліну, анука Вїлліама з дружиною Лезлі, трох правнуків, сестру Катерину Бехліу в Сабрі і родну в Україні. Похорон відбувся 31-го травня 1985 року на цвинтарі в Глен Спей, Н. І.

С. Гаврилюк, секр.

АННА ВІНАР, член УНС Вїдл. 325-го ім. св. Михайла в Россфорді, Огайо, номер 29-го травня 1985 року на 59-му році життя. Нар. 1925 року в Чехо-Словаччині. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Михайла, сина Михайла і Йосифа. Похорон відбувся 3-го червня 1985 року на цвинтарі Тольдо Меморіал Парк в Саллівані - Лукас, Огайо. Вічна Йї Пам'ять!

Михайло Бобер, секр.

ВОЛТЕР КРУЛІКОВСЬКИЙ, член УНС Вїдл. 350-го ім. св. Михайла в Сентфорді, Конн., номер 29-го травня 1985 року на 66-му році життя. Нар. 1919 року в Терпівалі, Конн. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Джанет, батька Петра, сина Робіна і брата Івана Куба в Канаді. Похорон відбувся 1-го червня 1985 року на цвинтарі св. Івана в Дарісі, Конн. Вічна Йому Пам'ять!

Т. Філія, секр.

ПАВЛО МАМЧУР, член УНС Вїдл. 421-го ім. св. Атаназія в Рїджайні, Сасх., номер 29-го травня 1985 року на 62-му році життя. Нар. 25-го липня 1922 року в Джилберт Плейнс, Ман. Членом УНС став 1972 році. Залишив у смутку дружину Стеллу, сина Євгена, доньку Бонні МенГейл і Коррі Рінтул з родинами і п'ять ануків. Похорон відбувся 1-го липня 1985 року на цвинтарі Меморіал Гарденс в Рїджайні. Вічна Йому Пам'ять!

Б. Корчинський, секр.

АННА ТЕРЛЕЦЬКА, член УНС Вїдл. 266-го ім. І. Франка в Амстердамі, Н. І., номер 31-го травня 1985 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року в селі Почини, пов. Золочів, Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку три дочки — Марію, Ану і Зеновію; трох синів — Євгена, Івана і Степана; десь-де правнука, як також близьку плідну родну в Америці в Україні. Похорон відбувся 3-го червня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Амстердамі, Н. І. Вічна Йї Пам'ять!

В. Вартова, секр.

ЛЕРРІ ДАВІДКО, член УНС Вїдл. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н. І., номер 31-го травня 1985 року на 26-му році життя. Нар. 29-го жовтня 1958 року в Баффало. Членом УНС став 1959 року. Залишила у смутку батьків Вїрджінію і Михайла і сестру Вїрджінію Марію Ліл. Похорон відбувся 4-го червня 1985 року на цвинтарі в Чіктовага, Н. І. Вічна Йї Пам'ять!

М. Гаравус, секр.

РІЗНЕ

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue
Warren, N.J. 07060
(201) 647-7221
(201) 647-3492
Р. ХЕЛІНГ
Приймаємо замовлення і ставимо пам'ятники, мавзолеї, статуї з різних матеріалів, мармурів і бронзи на цвинтарі св. Андрія в С. Банд Брук, Н. Дж. та інших цвинтарях в США.

ГЕНРІ ЗАЦНІЙ, член УНС Вїдл. 324-го Т-ва "Мир" у Фїладельфї, Па., номер на 31-му році життя. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку батьків Еленорі Миколаю, сестру Ліліан і брата Романа. Похорон відбувся 23-го травня 1985 року на цвинтарі Честохова в Дойнстаїні, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

Секретар

АННА ГРОМІК, член УНС Вїдл. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н. Дж., номер 25-го травня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 29-го січня 1898 року в селі Лука Велика, Тернопіль, Україна. Членом УНС стала 1928 року. Залишила у смутку сина Василья і дочку Пазію Гаврилу з родинами, сестру Стефанію Ліський та брата Івана Куба з родинами; анука Данила і Григорія Гаврилюків та Діну Норман з родинами і п'ятеро правнуків. Похорон відбувся 29-го травня 1985 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Гарфілді, Н. Дж. Вічна Йї Пам'ять!

І. Бліха, секр.

ЙОСИФ ДІНІЯВСЬКИЙ, член УНС Вїдл. 114-го ім. св. Володимирів в Чикаго, Іл., номер 25-го травня 1985 р. на 78-му році життя. Нар. 23-го березня 1907 р. в Канаді. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дружину. Похорон відбувся на цвинтарі Воскресіння в Джастісі, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ЛОРА БЕЛЛА ГАРШЕЛЛ, член УНС Вїдл. 305-го в Маго-ноу Сїті, Па., номер 19-го травня 1917 року на 68-му році життя. Нар. 15-го березня 1917 року в Делно, Па. Членом УНС стала 1974 року. Залишила у смутку сина Реймонда і Доналда. Похорон відбувся на цвинтарі Бетани в Барнсвіллі, Па. Вічна Йї Пам'ять!

М. Гентош, секр.

РОЗШУКИ

Рідна сестра пошукує свого брата ІВАНА КОСТОШКО, який був заарештований на працю до Німеччини. Народж. у селі Личава Долна, син Марії і Михайла Костошко. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати на адресу: Stefania Kosciuszko, ul. Wojska Polskiego 27/8, 67-100, Nowa Sol, Poland.

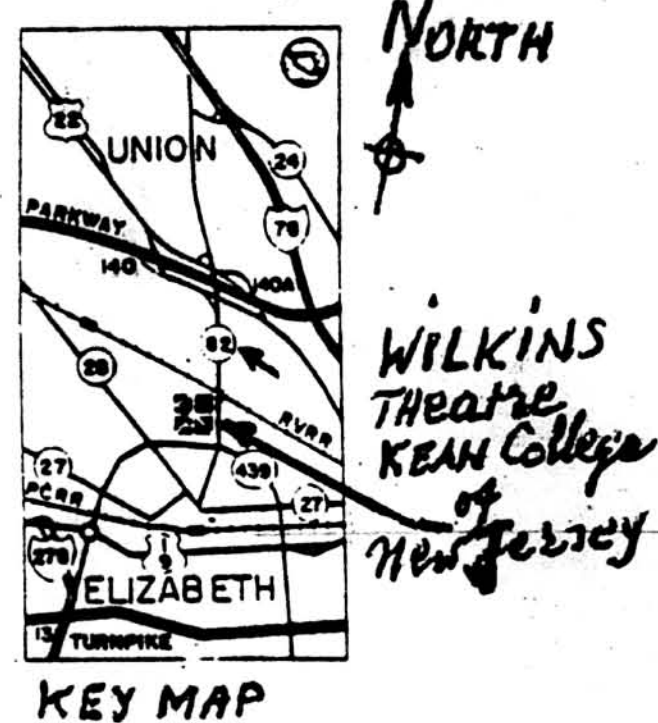
SERVICE

До уваги МЕШКАНЦІВ Чикаго!
НАПРАВА
ХОПОДІЛЬНИКІВ,
ГАЗОВИХ ПЕЧЕЙ
у вашій хаті. Всі моделі і марки. Робота гарантована. 24 години обслуговування. Недорого. 25 років досвіду.
МИКОЛА ПОДОЛІВСЬКИЙ
Телефони:
272-2935 — 539-3986

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговування ЧСНРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням тілних останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

МИКОЛА А. ЛІВІЦЬКИЙ
ДЦ УНР В ЕКЗИЛІ
МІЖ 1920 і 1940 РОКАМИ

Ціна 5.00 дол. з пересилкою

Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвового податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Скористайтеся з вимково доброї нагоди

ОГОЛОШЕННЯ
в Календарі
УНСоюзу
на 1986-ий рік

Цим Ви зможете познайомити весь український загаль з Вашою установою, Вашою професійною обслугову, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка	\$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситись надсилати найдалше до 20-го вересня 1985 р.

SVOBODA

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302